

sobota, 23.03.2024

Wspomnijmy dziś świętą Rafkę, męczennicę

Pietra Choboq Ar-Rayes przyszła na świat w dniu 29 czerwca 1832 roku w Himlaja, w libańskim regionie Metn. Wychowała się w rodzinie katolickiej. Na chrzcie otrzymała imię Boutroussyeh (Pietra). Jej rodzina po śmierci matki w 1839 roku znalazła się w trudnej sytuacji finansowej. Dlatego w 1843 roku jej ojciec wystawił córkę do pracy, jako służącą w domu zamożnego Libańczyka w Damaszku. Kiedy po czterech latach wróciła do domu, okazało się, że ojciec ożenił się po raz drugi. Zarówno macocha, jak jedna z ciotek chciały wydać ją za mąż, ale Boutroussyeh postanowiła swe życie poświęcić Bogu. Wstąpiła do Zgromadzenia Córek Maryi w Bikfaya. Rodzice próbowali przekonać ją do zmiany zdania, ale ona pozostała niewzruszona w swym postanowieniu. Po zakończeniu nowicjatu, w dniu 10 lutego 1856 roku, złożyła śluby zakonne. Dwa lata później skierowano ją do pracy w seminarium w Ghazir, które prowadzili jezuici. Pracowała w kuchni, uczyła się ortografii i arytmetyki, a w wolnym czasie pogłębiała znajomość języka arabskiego. Od 1860 roku była nauczycielką katechizmu i wychowawczynią w szkołach swojego zgromadzenia. Cztery lata później przeniesiono ją do Maad, gdzie razem z inną zakonnicą założyła szkołę dla dziewcząt. W tym okresie jej macierzyste zgromadzenie przechodziło poważny wewnętrzny kryzys. Siostra Boutroussyeh modliła się żarliwie, prosząc Boga o pomoc w podjęciu decyzji zgodnej z Jego wolą. Pewnego dnia w śnie ukazali się jej św. Jerzy, św. Szymon Słupnik i św. Antoni Pustelnik, który powiedział do niej: "Wstąp do Zakonu Libańskich Mniszek Maronickich". Tak też uczyniła. Jeden z dobroczyńców Zgromadzenia Córek Maryi pomógł jej dostać się do klasztoru św. Szymona al-Qarn w Ad'tou. Rozpoczęła w nim nowicjat w dniu 12 lipca 1871 roku, a już w dniu 25 sierpnia następnego roku złożyła uroczyste śluby zakonne i przyjęła imię Rafka, na pamiątkę swojej matki. Przeżyła w tym klasztorze 26 lat, dając przykład posłuszeństwa, gorliwości w modlitwie, ascezy, poświęcenia i pracowitości. W październiku 1885 roku podczas modlitwy prosiła Boga, by dał jej udział w zbawczej męce Chrystusa. Kierowana łaską Bożą, cierpiała z powodu wielu dolegliwości, znosząc je z cierpliwością i pokorą. Jej modlitwy zostały wysłuchane. Z każdym rokiem Chrystus otaczał ją swym cierpieniem. W 1899 roku Rafka całkowicie straciła wzrok, a wkrótce także została sparaliżowana. Nieustannie dziękowała Bogu za wszystko, szczególnie za dar cierpienia. Zmarła w dniu 23 marca 1914 roku. Św. Jan Paweł II beatyfikował ją w dniu 17 listopada 1985 roku, a w dniu 10 czerwca 2001 roku włączył ją do grona świętych. Był to dzień uroczystości Trójcy Przenajświętszej. Do Watykanu przybyło kilkadziesiąt tysięcy rzymian i pielgrzymów z Włoch oraz z innych krajów i kontynentów, wśród nich m.in. 12 tysięcy Libańczyków. Papież powiedział wówczas: "Na Bliskim Wschodzie, tak ciężko doświadczonym przez liczne krwawe konflikty i tyle niezawinionych cierpień, świadectwo tej libańskiej zakonnicy pozostaje źródłem ufności dla wszystkich skrzywdzonych. Żyła ona zawsze w ścisłej więzi z Chrystusem i tak jak On nigdy nie zwątpiła w człowieka. Dlatego właśnie jej przykład jest wiarygodnym znakiem, ukazującym, że tajemnica paschalna Chrystusa wciąż przemienia świat, aby zakiełkowała w nim nadzieja nowego życia, ofiarowana wszystkim ludziom dobrej woli".

Źródło: <https://maronici.pl/rafqa/> <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/03-23d.php3>